

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικοῦσα Ἐπιτροπή: Α. Α. Δεληγιάννης, Γ. Α. Βάρβογλης, Α. Δ. Σαραντίτης, Ε. Ε. Συνεδινός, Γ. Α. Γεωργακόπουλος

ΤΟ Α΄ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν 10 Ἀπριλίου, ὥραν 11 π.μ., εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων καὶ τελετῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» ἤρχισαν, συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα αἱ ἐργασίαι τοῦ Α΄ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Ἰδιαιτέραν λαμπρότητα καὶ αἴγλην προσέδωκεν εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου ἡ παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Τὴν πανηγυρικὴν Συνεδρίαν τῆς ἐναρξέως τῶν

ἐργασιῶν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Κυριακός, ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολοῦδης, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπουρμπούλης, ὁ Νομάρχης κ. Κίτσόπουλος, ὁ Πρύτανης τοῦ Πα-

νεπιστημίου κ. Φωτεινός, ὁ Πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Πρύτανης τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἐμμανουήλ, πολλοὶ Ἀκαδημαϊκοί, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, Ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους καὶ πολλὰ ἐξέχοντα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Δόσιος:

Μεγαλειότατε,

Ἐπιτρέψατε εἰς ἐμὲ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην

εὐγνωμοσύνην τῶν Συνέδρων διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα, τὴν ὁποίαν προσδίδει εἰς τὰς ἐργασίας μας ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς αὐτῆς θὰ δώσῃ εἰς τὰς ψυχὰς ὄλων μας νέον θάρρος καὶ νέαν καρτερίαν, εἰς τὰς προσπάθειάς μας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ προώθησιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τὸ Συνέδριον τοῦτο, τὸ πρῶτον συνερχόμενον ἐν Ἑλλάδι, συνεκλήθη τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ στενῇ συνεργασίᾳ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποσκοπεῖ τὴν ἐμφάνισιν τῆς μεγάλης προόδου, τὴν ὁποίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνέπτυξαν οἱ χημικοὶ τῆς χώρας μας.

Ἐκ τοῦ Συνεδρίου τούτου θὰ προκύψουν ἐπίσης αἱ κατευθύνσεις τῆς τελειότερας μελλοντικῆς ἀναπτύξεως τοῦ κλάδου, ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἀπόψεως διὰ τὴν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πρόοδον τοῦ τόπου.

Ἀισθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν, εὐχαριστῶν τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους, διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔκαμαν, καλοῦντες με νὰ προεδρεύσω τοῦ Α΄ Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Ἡ συγκίνησίς μου εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερα, ὅταν βλέπω, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἑορτῆς, νὰ ἐμφανίζονται συναδελφωμένοι, ὡς ἐνιαῖα καὶ γόνιμος κοινωνικὴ δύναμις, ὅλοι οἱ Ἕλληνες χημικοὶ, ἀνεξαρτήτως τῶν σχολῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐφοίτησαν, ὅπως παρουσιάσουν μὲ ὑπερφάνειαν τὸ κοινὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καθ' ἣν στιγμὴν προσέρχονται εἰς τὸν «Παρνασσόν».

συνεισφέρουν εις την ζώην και την πρόοδον του κοινωνικού μας συνόλου.

Ίδιαιτέρως ευχάριστος είναι δι' ἐμέ η ἀνάληψις τῆς προεδρίας αὐτῆς, διότι με φέρει εις στενωτέραν ἐπαφὴν με τοὺς νέους Ἑλληνας ἐπιστήμονας, τῶν ὁποίων ἡ πρόοδος καὶ προκοπή ὑπῆρξε σταθερὸν μέλημα τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ διοικητικοῦ μου σταδίου.

Ἡ χαρὰ τῆς ἡμέρας αὐτῆς θὰ ἦτο πλήρης, ἐὰν μὴ ἀπέμενεν εις τὸν οὐρανόν, παροδικῶς ἀκόμη ἐλπίζω, ἡ σκιά νέφους τοῦ παρελθόντος, ἐκφραζομένη ὡς λανθάνον παράπονον.

Ἡ μεγάλη συμβολή, τὴν ὁποίαν παρέσχε καὶ παρέχει ὁ κλάδος μας εις τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν, ἔμεινε κάπως παρεγνωρισμένος καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀντάλλαγμα ἤλθεν, ὅπως δι' ἄλλους παράγοντας τῆς κοινωνικῆς δράσεως ἐγένετο, ἵνα ἐμψυχώσῃ καὶ τοὺς χημικοὺς εις τὸν ἰδιαιτέρως σκληρὸν καὶ ἀχάριστον ἀγῶνα των.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀδικήσωμεν κανένα. Ἐάν' ἄλλοι κλάδοι ἔτυχον κα-

τὰ καιροῦς ἐξαιρετικῶς εὐεργητικῶν προνομίων, τοῦτο ὀφείλεται δυστυχῶς εις λόγους συμφοεῖς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν καὶ τοὺς ἐκ ταύτης πηγάζοντες κανόνας, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διαβιοῦν καὶ ἀναπτύσσονται τὰ κοινωνικὰ συγκροτήματα.

Ἡ κοινωνικὴ εὐνοια καὶ ὑποστήριξις εἶναι κατ' ἀνάγκην ἡ συνισταμένη τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτομικῶν ὠθησέων. Τὰ πλεῖστα ἐλευθέρια λεγόμενα ἐπαγγέλματα ἀνάγονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εις ἐκδουλεύσεις παρεχομένας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ ἀτόμων πρὸς ἄτομα καὶ κινούσας ἐπομένως τὴν ἄμεσον ἐκ μέρους ἐκάστου ἀναγνώρισιν καὶ εὐγνωμοσύνην. Τύπος τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν εἶναι αἱ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν καὶ δικηγόρων παρεχόμεναι, ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ κοινωνικὴ καὶ νομοθετικὴ ὑποστήριξις τῶν δύο τούτων κλάδων.

Ὁ χημικός, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀδικεῖται κατακόρως. Τὰ ὀνόματα τῶν καλῶν ἱατρῶν, τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν νομικῶν εἶναι πρόχειρα εις ὄλων τὰ στόματα· τὸν καλὸν ὅμως χημικὸν καὶ τὰ ἔργα του

οὐδεὶς σχεδὸν γνωρίζει. Αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ χημικοῦ δὲν προσφέρονται δυστυχῶς, ὅπως αἱ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, ὑπὸ ἀτόμων πρὸς ἄτομα, ἀλλὰ πρὸς ὀλοκλήρον τὸ κοινωνικὸν σύστημα καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἀφανῆ. Ὁ σωζόμενος ἀσθενὴς δὲν θὰ ἐρωτήσῃ ποτὲ τὸν ἱατρὸν του, ποῖος συνέθεσε τὸ σωτήριον φάρμακον, τὸ ὁποῖον ὁ θεραπεύσας εὐρέθη εις τὴν ευχάριστον δυνατότητα νὰ δώσῃ, ὅπως, διὰ νὰ ἔλθωμεν εις τερπνότερα ἐπίπεδα, καμμία κυρία δὲν θὰ ἐρωτήσῃ ποῖος χημικός ἀνεκάλυψε τὰ κολακευτικὰ χρώματα, μετὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀναγραφῇ εις κοσμικὴν κίνησιν.

Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς γνωρίζουν μόνον ὀλίγοι εἰδικευμένοι συνάδελφοι, ἀπὸ τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν, ὁσάκις καὶ αὐτὴ ἀκόμη δὲν πνίγεται ἀπὸ τὰ διαφημιστικὰ ὀνόματα καὶ τὰ βιομηχανικὰ σήματα τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

Ὑπὸ τὴν σκιά τῶν καπνῶν τῶν ἐργοστασιακῶν καπνοδόχων καὶ μαζὺ μετὰ τὴν πλήθη τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ τοῦ ὄγκου των, προσέρχονται εις τὴν κανονισμένην ὥραν, ἀραιοὶ ἐκεῖνοι, καὶ οἱ ἐργάται τοῦ πνεύματος, οἱ

χημικοὶ, διὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν, σιωπηλοὶ, εις τὰ κρύφια καὶ ἀπροσπέλαστα διὰ τοὺς πολλοὺς ἐργαστήριά των. Δι' αὐτοὺς αἱ τυπικαὶ ὠραι τῆς ἐργασίας εἶναι ἴσως αἱ ἐλαφρότεραι, διότι ἡ ἀνήσυχος σκέψις τοὺς παρακολουθεῖ παντοῦ καὶ διακόπτει ἐπιμόνως τὴν ἀνάπαυσίν των.

Ἡ εἰσφορὰ των εις τὸ κοινὸν ἔργον, διὰ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ μία παρομοίωσις, δὲν εἶναι ἀμέσως ἐμφανῆς, ὅπως αἱ ρυθμικαὶ κινήσεις τῶν ἐργατικῶν χειρῶν, αἱ γραφικῶς εἰκονίζουσαι τὴν παραγωγὴν ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἀπόκρυφον συμβολὴν τῶν κυττάρων τοῦ ἐγκεφάλου, τὰ ὁποῖα κλεῖει εις τὰ ἄδυτά του τὸ κρανίον καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀτομικὴ ἐκάστου ἐνέργεια συγχέεται εις τὸ θαῦμα τῆς κοινῆς ἐκδηλώσεως τῆς σκέψεως καὶ τῆς ζώης.

Οἱ χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔχουν σήμερον τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία τόσον συστηματικῶς ἀπέδειξε τὴν στοργὴν καὶ τὴν σθεναρὰν τῆς μέριμναν δι' ὄλον τὸν παραγωγικῶς ἐργαζόμενον κόσμον, θὰ λάβῃ ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ Συνέδριον

Ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Δόσιος παρακαλεῖ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ κηρύξῃ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

τοῦτο, εἰς τὸ ὅποιον τόσα ἐνδιαφέροντα πράγματα θὰ ἀκουσθοῦν, ὅπως ἱκανοποίησις καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δικαίου καὶ δυνατοῦ· ἐλπίζουσι ὅτι, ἤδη, ὁπότε ἡ χώρα λαμβάνει σοβαρὰν καὶ ὑπολογίσιμον γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν μορφήν, ἐπέστη καὶ δι' αὐτοὺς ὁ καιρὸς, ἵνα ἀναγνωρισθῇ ἡ σημασία τῆς εἰσφορᾶς τῶν καὶ λάβουν τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς μερίδα, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς σιωπηρᾶς τῶν αὐταπαρνήσεως εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἔθνικοῦ πλοῦτου.

Εὐχομαι καὶ ἔχω τὴν δικαιολογημένην πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἑορτὴ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν νέας πνευματικῆς ἀμύλλης, ὥστε συντόμως νὰ ἐπιβληθοῦν αἱ τοιαῦται συγκεντρώσεις, μετὰς ἐπιστημονικᾶς καὶ τεχνικᾶς δυνάμεις τὰς ὁποίας ἤδη κατέχει ἡ Ἑλλάς, καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς χώρας μας.

Ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν παρακαλέσω, ὅπως εὐδοκήσῃ νὰ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ Ἀ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

Ἀποφικ τῆς αἰθούσης τοῦ «Παρνασσού» διαρκούσης τῆς Πανηγυρικῆς Συνεδρίας.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολούθως ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Ἀναστ. Κώνσταν, ὅστις ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς:

Μεγαλειότατε,

Ἡ Χημεία εἶναι μία ἀπὸ τὰς νεωτέρας Ἐπιστήμας. Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὁ χημικὸς ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸ κοινόν. Οἱ ὀλίγοι χημικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἠσχολοῦντο εἰς τὰ ἐργαστήρια τῶν καὶ ἡ δρᾶσις τῶν περιορίζετο κυρίως εἰς ἰδιωτικὰς ἐρεῦνας, χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν σχεδὸν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Αἱ ὑπάρχουσαι βιομηχανίαι εἰργάζοντο μετὰ ἐμπειρικᾶς μεθόδους μεταδιδομένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἤρκει δὲ μικρὰ μεταβολὴ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀνεπανορθώτους ζημίας ἢ καὶ νὰ διακόψῃ τὴν περαιτέρω λειτουργίαν ἑνὸς ἐργοστασίου.

Ἐν τούτοις τὸ πολὺ κοινὸν ἐγνώριζεν ἀπὸ πολυλοῦ ἄλλα ἐπιστημονικὰ ἐπαγγέλματα, ὡς τοῦ ἱατροῦ,

τοῦ φαρμακοποιοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ παρ' ὅλων ὅτι αἱ ἐπιστήμαι τῶν ἐπαγγελματῶν αὐτῶν δὲν εἶχον ἀκόμη προοδεύσει ἐπαρκῶς, ἢ κοινωνία ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῶν διότι ταῦτα ἐθεράπευον ἀμεσωτέρας ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο ὅμως δὲν συνέβαινε διὰ τὸ χημικὸν ἐπάγγελμα, διότι δὲν ἦτο ἀκόμη γνωστὸν τί δύναται νὰ προσφέρῃ ὁ χημικός.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς σοφοὺς θεμελιωτὰς τῆς Χημείας εἰργάζοντο εἰς νὰ ἐργαστήριά τῶν διὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας, χωρὶς νὰ ἀποβλέπουν οὔτε εἰς πρακτικὰς ἐφαρμογὰς, οὔτε εἰς ὕλικά ὠφέλη. Εὐτυχῶς ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν πάντοτε τοιοῦτοι ἐρευνηταί, πού ἔχουν τάξει τὴν Ἐπιστήμην ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς τῶν.

Ἀπὸ τὰς ἐρεῦνας αὐτὰς ὁ ἄνθρωπος κατώρθωσε νὰ γνωρίσῃ πῶς εἶναι κατασκευασμένος ὁ κόσμος πού μᾶς περιβάλλει, ἀπὸ τὰ μικρότερα τμήματα τῆς ὕλης, τὰ μόρια καὶ τὰ ἄτομα, ἕως τὰ παμμέγιστα οὐράνια σώματα τοῦ ἀπείρου. Κατώρθωσεν ἐπίσης νὰ μάθῃ ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν τῶν νόμων πού διέπουν τὰς χημικὰς μεταβολὰς

ὄχι μόνον τῆς ἀνοργάνου, τῆς νεκρᾶς ὕλης, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑνοργάνου, δηλαδὴ τῆς ζωῆς ὕλης, καὶ τέλος ἐπέτυχε τὴν πρακτικὴν χρησιμοποίησιν τῶν γνώσεων αὐτῶν.

Τὴν μεταβίβασιν τῶν γνώσεων αὐτῶν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ τὴν πρακτικὴν χρησιμοποίησιν τούτων ἀνέλαβον οἱ ἐπαγγελματῆαι χημικοί.

Δημιουργεῖται λοιπὸν μία διαίρεσις μεταξὺ τῶν χημικῶν τῆς θεωρητικῆς ἐρεύνης καὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς. Βεβαίως συμβαίνει συχνὰ ὁ ἴδιος χημικός νὰ ἐρευνᾷ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ κατόπιν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης του εἰς τὴν πράξιν ἢ παρίσταται ἀνάγκη εἰς τὸν χημικὸν μιᾶς βιομηχανίας νὰ προβῇ εἰς θεωρητικὰς ἐρεῦνας διὰ νὰ βελτιώσῃ τὴν παραγωγὴν, ἀλλὰ κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ ἔρευνα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι δύο χωρισταὶ ἱκανότητες καὶ ἡ μεταπήδησις ἑνὸς ἐπιστήμονος ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην γίνεται πάντοτε εἰς περιορισμένην κλίμακα.

Μία ἀπὸ τὰς κυριώτερας προσπαθείας τοῦ χημικοῦ εἶναι ἐκείνη πού ἀφορᾷ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν φυσικῶν πρώτων ὑλῶν τῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν γῆν,

ἀπὸ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα, καὶ θὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα.

Ο ἄνθρωπος ἐγνώριζε νὰ ἐκκαμινεύη μερικὰ μέταλλα πρὸ χιλιᾶδων χρόνων, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔλειπεν ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ἡ τιμὴ τῶν ἡτο μεγάλη καὶ ἡ παραγωγὴ ἠῤξανε βραδύτατα. Ἐχρειάσθησαν 5.000 χρόνια ἐμπειρικῆς ἐργασίας διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ἔτησία ἀπαγωγὴ τοῦ σιδήρου εἰς μερικὰς χιλιᾶδας τόννων καὶ ἤρκεσε μόνον ἑνὸς αἰῶνος ἐπιστημονικὴ ἐργασία διὰ νὰ ἀναβιβάσῃ τὴν σημερινὴν παραγωγὴν τούτου εἰς ἑκατομμύρια τόννων. Ἡ γῆ περιεῖχεν ἄφθονον ἀργίλλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ἀλουμίνιον, ἀλλὰ πρὸ 100 ἐτῶν οὐδεὶς τὸ ἐγνώριζεν, ἐνῶ σήμερον εἶναι κοινότατον, καὶ ἀπὸ αὐτὸ κατασκευάζονται τὰ εὐθηνὰ καὶ καθαρὰ μαγειρικὰ σκευῆ καὶ τόσα ἄλλα ἀντικείμενα τῆς καθημερινῆς χρήσεως. Τὸ θαυματουργὸν ράδιον ἐξάγεται μὲ χημικὰς μεθόδους ἀπὸ ὠρισμένα ὄρυκτά.

Ἀπὸ τὸ μαγειρικὸν ἄλας, ἀπὸ ἄλλα ὄρυκτά καὶ ἀπὸ τὸν ἀέρα ἀκόμη, ἡ ἠλεκτροχημικὴ βιομηχανία παρασκευάζει σήμερον χρησιμώτατα προϊόντα καὶ χημικὰ λιπάσματα.

Ἀπὸ τὸν γαιάνθρακα παρασκευάζεται σήμερον ἕνα πλῆθος ἀμέτρητον χημικῶν οὐσιῶν, χρωμάτων καὶ φαρμάκων καὶ τὰ ὄραϊα ἀρώματα δὲν εἶναι πλέον μοναδικὸν προνόμιον τῆς φύσεως. Ἡ χημικὴ βιομηχανία ἀπεμιμήθη μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἀκόμη καὶ τὸ θαῦμα τοῦ μεταξοσκώληκος.

Ἄλλη σπουδαία προσπάθεια τοῦ χημικοῦ εἶναι ἡ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν καλυτέραν καὶ ἀποτελεσματικώτεραν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἄλλοτε ὁ γεωργὸς ἐκανόνιζε μόνος τί θὰ καλλιεργήσῃ εἰς κάθε ἔδαφος, μὲ τὴν πείραν καὶ τὴν προσωπικὴν του ἐκτίμησιν, ἀλλὰ ἡ γῆ πολλὰς φορὰς διέψευδε τὰς προβλέψεις του, ἐνῶ σήμερον αἱ μεγάλαι καλλιέργειαι κανονίζονται ἀφοῦ πρῶτον ἐξετασθοῦν τὰ χημικὰ συστατικά καὶ αἱ φυσικοχημικαὶ ιδιότητες τοῦ ἔδαφους. Καὶ ἀπὸ τὰς μελέτας αὐτάς, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν χημικῶν λιπασμάτων, ἡ γῆ μᾶς ἀποδίδει πολὺ περισσότερα καὶ καλύτερα προϊόντα ἀπὸ ἄλλοτε, ἐνῶ συγχρόνως μὲ τὰ γεωργικὰ φάρμακα κατορθώσαμεν νὰ προστατεύωμεν τὰ φυτὰ ἀπὸ τὰ ἀσθενείας των.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ χημικὸς εἰς τὰς προσπάθειαις αὐτάς συνεργάζεται καὶ μὲ ἄλλους ἐπιστήμονας, μὲ τοὺς μηχανικοὺς, τοὺς ἠλεκτρολόγους, τοὺς μεταλλειολόγους καὶ τοὺς γεωπόνους, προσφέρων εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτὴν τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης του καὶ ὠφελοῦμενος ἀπὸ τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις τῶν ἄλλων.

Σπουδαιότατη εἶναι ἡ συμβολὴ τοῦ χημικοῦ εἰς τὴν πρόδον τῆς βιολογίας καὶ τῆς ἱατρικῆς.

Ο Pasteur ἀπὸ τὸ χημικὸν τοῦ ἐργαστήριον ἔθεσε πρὸ ἡμῶνος μόλις αἰῶνος τὰς βάσεις τῆς νέας ἱατρικῆς καὶ ἀπὸ τὴν συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἐγνωρίσαμεν σήμερον νέας τάξεις σωμάτων, τὰ φυράματα, τὰς βιταμίνας καὶ τὰς ὁρμόνας, ποὺ παίζουν σπουδαιότατον ρόλον εἰς ὅλας τὰς ζωικὰς λειτουργίας.

Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ χημικοῦ ὁ ἱατρὸς ἐπιτυχᾶνει σήμερον νὰ διαγνώσῃ ἀσφαλῶς πολλὰς ἀσθενείας καὶ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν θεραπείαν των. Ἀπὸ τὴν συνεργασίαν τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ χημικοῦ δημιουργοῦνται καθημερινῶς νέα θαυματουργὰ φάρμακα.

Αἱ θεραπευτικαὶ ιδιότητες τῶν ἱαματικῶν πηγῶν ἐξακριβοῦνται διὰ τῆς χημικῆς ἀναλύσεως τούτων.

Τὰ χημικὰ ἐργαστήρια καθοδηγοῦν τοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν τῶν ἐμπορευμάτων των, εἰς τὴν καλὴν διατήρησιν τούτων καὶ βοηθοῦν τοὺς βιοτέχνους

εἰς τὴν παραγωγὴν καλῶν προϊόντων.

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν κακοποιῶν, ὁ χημικὸς εἶναι πολύτιμος σύμβουλος καὶ ἀπὸ κανένα νέον ἐγκληματολογικὸν ἐργαστήριον δὲν λείπει σήμερον τὸ ἄρτιον χημεῖον.

Εἰς τὸ Κράτος προσφέρει ὁ χημικὸς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ὡς τεχνικὸς σύμβουλος τούτου, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν τροφίμων, συμβάλλει διὰ τῆς ἐργασίας του εἰς τὴν δικαίαν εἰσπραξίν των πόρων τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας τοῦκοινοῦ.

Καὶ ἐὰν τὰ Κράτη εἰς στιγμὰς σκληρῶν ἀγῶνων, ἐζήτησαν ἀπὸ τοὺς χημικοὺς τὰ μέσα τῆς ἐπικρατήσεως των πάλιν ἀπὸ αὐτοὺς οἱ προσβαλλόμενοι ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον τὰ μέσα τῆς ἀμύνης των.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ «Παρνασσοῦ».

Θὰ ὑπερέβαινε τὰ ὄρια καὶ τὸν σκοπὸν τῆς σημερινῆς τελετῆς ἐὰν προσεπάθουν ἕστω καὶ ἐλάχιστον νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ζητήματα ποὺ ἔθιξα, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ παραλείψω μερικὰ τυπικὰ παραδείγματα τῆς ἀνατροπῆς ποὺ ἐπέφεραν ὠρισμέναι ἐφαρμογαὶ τῆς Χημείας εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν.

Τὸ καουτσούκ καὶ ἡ βενζίνη μετέβαλαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας. Χωρὶς αὐτὰ οὔτε αὐτοκίνητον, οὔτε ἀεροπλάνον, ἦτο δυνατόν νὰ νοηθῆ. Τὸ τιμὲντον ἀνέτρεψεν εἰς ὀλίγας δεκαετίας τὸν τρόπον οἰκοδομῆς τῶν κατοικιῶν μας, ἐπέτρεψε τὴν κατασκευὴν τεχνικῶν ἔργων ποὺ ἄλλοτε ἔθεωροῦντο ἀδύνατα καὶ μετέβαλε τελείως τὸν ἀρχιτεκτονικὸν ρυθμὸν τῶν νεωτέρων οἰκοδομῶν πρὸς ὀφελος τῆς γενικῆς εὐμαρείας. Αἱ τεχνικαὶ κλωστικαὶ ὄλαι ἐδημιούργησαν νέας δυνατότητας εἰς τὸν ἱματισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ συνθετικὰ χρώματα μᾶς παρέχουν θαυμαστοὺς συνδυασμοὺς ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων, καὶ τὰ κρύσταλλα, αἱ κεραμικαὶ καὶ ἄλλαι τεχνικαὶ ὄλαι στολίζουν τὰς κατοικίας μας.

Αἱ πρόοδοι τῆς φωτοχημείας ἐδημιούργησαν τὴν φωτογραφίαν καὶ τὸν κινηματογράφον καὶ μᾶς παρουσιάζουν σήμερον ἕνα κόσμον ποὺ ἦτο ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν καὶ ἡ τόλμηρότερα φαντασία.

Καὶ τὸ φαγητόν μας ἀκόμη τὸ μετέβαλεν ἡ Χημεία μὲ τὰς συντηρημένας τροφὰς καὶ μὲ τὰς ἄλλας βιομηχανίας τῶν τροφίμων.

Ἡ χημικὴ ἀνάλυσις καθορίζει τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν τούτου καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν παρασκευὴν εὐθυνῶν καὶ ὑγιεινῶν τροφῶν.

Ὀλόκληρος ἡ σύγχρονος ζωὴ ρυθμίζεται ἀπὸ τὰς ἐφαρμογὰς τῶν ἐπιστημῶν. Φαντασθῆτε τί θὰ ἐγένετο μίαν σύγχρονον μεγαλοπόλιν ἐὰν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπανέλθῃ διὰ μίαν εἰς τὰς συνθήκας ποὺ ὑφίσταντο πρὸ ἐνὸς αἰῶνος.

Αἱ ἐφαρμογαὶ αὐταὶ συντέμνουν κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐξόψωσιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῆς σημερινῆς κοινωνίας καὶ μὲ τὰ προϊόντα τῆς χημικῆς βιομηχανίας κατορθώνουν ὄλοι σχεδὸν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν λεγομένων ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ ἐξασκεῖται ὑπὸ συνθήκας δυσμενεῖς. Ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων καὶ ἐργοστασίων δὲν εἶναι οὔτε εὐχάριστος, οὔτε ὑγιεινὴ καὶ ὄλοι μας εἶδαμεν κυρίας ἐπισκεπτομένας ἐργοστάσια νὰ προστατεύονται συχνὰ μὲ ἀρωματισμένα μανδύλια καὶ νὰ κοιτάζουσαν πάντοτε πρὸς τὴν ἔξοδον. Ὁ ἀπαραίτητος συνδυασμὸς τῆς ἐντατικῆς διανοητικῆς καὶ σωματικῆς ἐργασίας μᾶς καταβάλλουν, ὅπως εἶναι στατιστικῶς ἀποδεδειγμένον, πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονας. Ἐὰν εἰς ταῦτα προσθέσω ὅτι ἐργαζόμεθα περιβαλλόμενοι ἀπὸ βιαίους ἢ λανθάνοντας ἐπαγγελματικὸς κινδύνους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, ἐὰν δὲν

Τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου καταθέτει στέφανον πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

ἔχασαν τὴν ζωὴν των, διατηροῦν ἴχνη ἀνεξάλειπτα, θὰ συμπεράνετε ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ δὲν εἶναι οὔτε ἀπὸ τὰ ὑγιεινότερα οὔτε ἀπὸ τὰ ἀνετώτερα. Ἐνα ἀκόμη γεγονός εἶναι ἄξιον νὰ ἀναφερθῆ ἐνῶ τόσας πολλὰς ἐφαρμογὰς καὶ συνεπείας ἔχει ἡ Χημεία εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν, ὁ ἀριθμὸς τῶν χημικῶν εἶναι ἐλάχιστος. Εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἡ χημικὴ ἔρευνα καὶ ἡ βιομηχανία εἶναι τόσο πολὺ διαδεδομένα, ἐπὶ 65.000.000 κατοίκων οἱ χημικοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 16.000 δηλαδὴ 1 ἐπὶ 4.000 περίπου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχομεν ἤδη περὶ τοὺς 900, δηλαδὴ ἕνα ἐπὶ 7.000 κατοίκων. Ἀναλογία ἐλαχίστη ἂν τὴν συγκρίνωμεν πρὸς τὸ πλῆθος ἄλλων ἐπιστημόνων.

Ὀλίγα λόγια ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω ἀκόμη ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν Χημικῶν καὶ τῶν ἄλλων τεχνικῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν Ἑθνικὴν μας Οἰκονομίαν.

Ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία μίαν χώρας δὲν βασιζέται πλέον μόνον εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλυτέραν ἀξιοποίησιν τῶν προϊόντων της διὰ τῶν νεωτέρων τεχνικῶν μέσων. Εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι ἐπιτακτικὴ. Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ ἔχουν ἤδη νὰ ἐπιδείξουν ἀρκετὰς ἐπιτυχίας εἰς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ὅπως εἶναι ἡ βελτίωσις καὶ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων, ἡ βιομηχανικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς σταφίδος, ἡ δημιουργία ἐθνικῶν βιομηχανικῶν λιπασμάτων, τιμμέντου, χρωμάτων

των, ελαίου, ή επιβαλλομένη μελέτη τῶν ἐδαφῶν, τῶν καπνῶν, καὶ τῶν ἄλλων.

Ἄλλὰ τὸ ἔργον μας τώρα μόλις ἀρχίζει. Πολλοὶ ἐθνικοὶ πόροι μένουσιν ἀκόμη ἀνεκμετάλλευτοι, ἐνῶ πολλῶν ἄλλων ἡ ἀξιοποίησις εἶναι ἀκόμη ἀτελής. Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον ἂν εἶτε τὸ Κράτος εἶτε εἰς ἀπὸ τοὺς μεγάλους οἰκονομικοὺς Ὄργανισμοὺς τῆς Χώρας, ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἰδρῶσιν ἕνα κατάλληλον Ἐργαστήριον πλουτισμένον μὲ ἄριστον προσωπικόν καὶ ὀλικόν, πρὸς ἔρευναν τοῦ φυσικοῦ μας πλούτου καὶ μελέτην τῶν καλυτέρων τρόπων ἀξιοποιήσεως τούτου. Τὰ διατεθησόμενα χρήματα θὰ ἀποδώσουν γενναίους καρπούς. Ἡ χώρα μας διέρχεται σήμερον

χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας προΐσταται ἀνὴρ προερχόμενος ἀπὸ τεχνικὸν κλάδον, μίαν περίοδον θαυμαστῆς ἀναδημιουργίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λείψῃ ἡ προσπάθεια αὐτή.

Οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, ὀδηγούμενοι μόνον ἀπὸ τὴν διαίτησιν καὶ βοηθούμενοι ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν, κατάρθωσαν νὰ δημι-

ουργήσουν εἰς τὸ Λαύριον πρὸ 25 αἰῶνων, μὲ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μίαν ἀξιοθαύμαστον μεταλλουργίαν. Ἡμεῖς ἄς ἐργασθῶμεν μὲ τὰ φῶτα τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης διὰ νὰ δημιουργήσωμεν συγχρονισμένας μεταλλουργικὰς βιομηχανίας.

Ἄς ἐξετάσωμεν τὸν ὄρυκτόν πλοῦτον τῆς χώρας μας καὶ τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη. Ἄς μελετήσωμεν καλυτέρας μεθόδους ἐπεξεργασίας καὶ συσκευασίας τῶν ὠραίων ἑλληνικῶν καρπῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, διὰ νὰ ὠφελήσωμεν καὶ τὸν παραγωγὸν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν. Ἄς ἐπιδιώξωμεν τὴν δημιουργίαν νέων πλουτοπαραγωγῶν κλάδων διὰ νὰ δώσωμεν περισσοτέραν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐργασθῶν καὶ διὰ νὰ καταστήσωμεν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἡμᾶς καλυτέραν τὴν ζωὴν. Καὶ ἄς ἐνθυμούμεθα πάντοτε ὅτι χρησιμώτεροι ἐπιστήμονες εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ χρησιμοποιοῦν καλύτερον τὰς γνώσεις των διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ διὰ τὸ γενικὸν καλόν.

Ἄς ἐργασθῶμεν ὅλοι ὑπὸ τὸν Σεπτὸν ἡμῶν Βα-

σιλέα καὶ συνησπισμένοι περὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας διὰ νὰ δημιουργήσωμεν μὲ τὰ μέσα τῆς Ἐπιστήμης καὶ μὲ τὰς τεχνικὰς ἐφαρμογὰς, μίαν καλυτέραν, πλουσιωτέραν καὶ εὐτυχεστέραν Πατρίδα.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Κώνστα, ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀνάργ. Δημητρακόπουλος ὡς ἀκολούθως:

Μεγαλειότατε,

Μετὰ τὰ ὅσα εἶπον οἱ προλαλήσαντες, δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῶν λόγων διὰ νὰ ἐξαρθῇ ἡ σπουδαία θέσις τῆς Χημείας εἰς τὴν σύγχρονον ζωὴν.

Ἦτο μοιραῖον νὰ κατακτῆσθαι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς

τὴν φύσιν. Αἱ ἐπιστημονικαὶ τοῦ δὲ κατακτήσεις μετέβαλον σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὸν τρόπον τῆς σκέψεώς μας καὶ τὸν ρυθμὸν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἤρκει ρύθμισις σχέσεων ἐπὶ τῆ βάσει ὠρισμένων ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ ἀπλῆ ἐμπειρία τῆς τρεχούσης ζωῆς, σήμερον καθίστανται ἀπαιτηταὶ αἱ ἐπιστήμαι τοῦ ἀριθμοῦ.

Οὕτω καὶ ἡ

ἐπιστήμη τῆς Χημείας ἀπέβη σὺν τῷ χρόνῳ σπουδαιότατος παράγων εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου καθ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς.

Ἐρχόμεθα εἰς τὸν τόπον μας. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι, ἐδῶ μέχρι πρότινων ἡτῶν ἡ Χημεία ἐθεωρεῖτο ἐπιστήμη χωρὶς πολλὴν πρακτικὴν ἀξίαν. Καὶ ὁ κύκλος δράσεως τῶν χημικῶν ἐπιστημόνων ἦτο στενωτάτος. Ὁ χημικὸς ὡς ἰδιώτης ἐπαγγελματίας σχεδὸν δὲν εἶχε θέσιν. Καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐχρησιμοποιεῖτο κυρίως δι' ἀκαδημαϊκοὺς σκοποὺς.

Τὰ πράγματα ὅμως μετεβλήθησαν γοργῶς. Ἡ παροῦσα δὲ συνάθροισις καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α' Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Χημικῶν ὁμιλοῦν εὐγλώττως πόσαι πρόοδοι ἐγένοντο ἔκτοτε.

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει μεταξὺ τῶν μελῶν του καὶ τοὺς χημικοὺς μηχανικοὺς, ἀπευθύνει δι' ἐμοῦ εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ εὐχεται ὅπως ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ διὰ πρώτην φορὰν συγκέντρωσις τῶν ἐκλεκτῶν

Οἱ Σύμβουλοι πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ὀλίγον πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ στεφάνου.

ἐπιστημόνων ἀποτελέσει ἀφετηρίαν νέας προόδου.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν ἐπισήμων, οἱ Σύ-
νεδροι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πρό τοῦ «Παρνασ-
σοῦ» πλατεῖαν καὶ μετέβησαν ἵνα καταθέσουν στέφανον ἐπὶ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Συγκινητικὸν ἦτο τὸ θέαμα τῆς ἐν σώματι μεταβά-
σεως ὁμοῦ μετὰ τῶν Συνέδρων καὶ Πρυτάνεων, Κα-
θηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου καὶ Ἀ-
νωτέρων Λειτουργῶν τοῦ Κράτους, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ Ἀφανοῦς Ἀγωνιστοῦ.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐκ δάφνης στεφάνου ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Κ. Δόσιος εἶπε τὴν ἀκό-
λουθον προσφώνησιν :

Οἱ χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος, συνελθόντες εἰς Ἀ΄ Πα-

εὐγενῶς ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀναμνηστικὰ δῶρα καὶ ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς Συνέδρους.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑται-
ρίας Λιπασμάτων παρετέθη φιλικὸν πρόγευμα ἐν
ἀτμοσφαιρᾷ πλήρους ἐγκαρδιότητος, κατὰ τὰ ἐπιδόρ-
πια τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας κ. Ζα-
λοκώστας προσεφώνησε τοὺς Συνέδρους ὡς ἑξῆς :

Κύριοι Σύεδροι,

«Εἶμαι εὐτυχῆς χαιρετίζων ἐξ ὀνόματος τοῦ διοι-
κητικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων εἰς
τὸ σημερινὸν φιλικὸν μας γεῦμα, τοὺς ἀγαπητοὺς
συναδέλφους, συνέδρους τοῦ Ἀ΄ Πανελληνίου Χημι-
κοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἐργοστασίων μας,
οἷς ἔδωσε, κύριοι, τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀντιληφθῆτε καὶ

Ἀποφῆς τῶν Συνέδρων ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

νελλήνιον Συνέδριον, καταθέτουσιν τὸν στέφανον τοῦ-
τον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀνωνύμου προμάχου, τοῦ
ὁποίου ἡ σκιά συμβολίζει τὴν δύναμιν, τὴν ἀκατά-
βλητον, τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ὀλοκληρωτικῆς
θυσίας.

Κατὰ τὰς ἀκολουθούσας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἐγέ-
νοντο, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, αἱ συνεδρία-
σι τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ Συνεδρίου, δηλαδὴ τοῦ
Ἐπιστημονικοῦ (πρῶτα Δευτέρας καὶ Τρίτης), τοῦ Τε-
χνικοοικονομικοῦ (ἀπόγευμα Δευτέρας, Τρίτης καὶ
Τετάρτης) καὶ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Τμήματος (ἀπό-
γευμα Πέμπτης καὶ Παρασκευῆς). Ἀντὶ τῆς Κυριακῆς
συνῆλθεν ἡ ὀλομέλεια εἰς τελικὴν συνεδρίαν τὴν
πρωτὴν τοῦ Σαββάτου.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν Τμημά-
των διωργανώθησαν καὶ ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.
Οὕτω τὴν πρωτὴν τῆς Τετάρτης ἐγένετο ἐπίσκεψις
τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἀν. Ἐτ. «Κεραμεικός» καὶ τῆς
Ἀν. Ἐτ. «Ζῦμαι Ἀρτοποιίας» εἰς Νέον Φάληρον. Τὴν
πρωτὴν τῆς Πέμπτης τῶν ἐργοστασίων τῆς Ἀν. Ἐτ.
«Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων» εἰς Δραπε-
τσῶνα καὶ τὴν πρωτὴν τῆς Παρασκευῆς τοῦ ἐργοστα-
σίου τῆς Ἀν. Ἐτ. «Μῦλοι Ἀγ. Γεωργίου» εἰς Κερα-
σίιν. Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας προσεφέρθησαν

ἐκτιμήσῃτε τὸ τί συνέλαβε καὶ τί ἐπραγματοποίησεν
ὁ μεγάλωνος δημιουργὸς τῆς πρώτης κατ' ἐξοχὴν
μεγάλης χημικῆς βιομηχανίας τῆς Χώρας, ὁ ἀείμνη-
στος Νικόλαος Κανελλόπουλος. Καὶ ὡς κορωνίδα
τῶν βλέψεών του, εὐθὺς ὡς αἱ εἰδικαὶ καὶ ἐπιστημο-
νικαὶ συνθήκαι τὸ ἐπέτρεψαν, ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς
ἰδρύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Χημείας καὶ Γεωργίας, τὸ
ὁποῖον πρὸς τιμὴν του ὀνομάσαμεν «Νικόλαος Κα-
νελλόπουλος» καὶ τοῦ ὁποίου συντόμως θὰ τελέσω-
μεν τὰ ἐγκαίνια. Εἰς τὸ Ἰνστιτούτον «Νικόλαος Κα-
νελλόπουλος» ἡ χημικὴ καὶ γεωργικὴ ἔρευνα καθὼς
καὶ ἡ πειραματικὴ ἐργασία, θὰ ἔχουν ἄνετα καὶ πλή-
ρη τὰ μέσα τῆς ἐπιδόσεως εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν
ἔρευναν πρὸς ὄφελος τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωρ-
γίας τῆς Ἑλλάδος. Σὰς εὐχαριστοῦμεν, κύριοι, διὰ τὴν
σημερινὴν σας ἐπίσκεψιν καὶ προπίνομεν εἰς ὑγείαν
τῶν συνέδρων τοῦ Ἀ΄ Χημικοῦ Πανελληνίου Συνε-
δρίου, εὐχόμενοι εἰς αὐτοὺς πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ ἐπι-
τυχίαν διὰ τὸ καλὸν τῆς ἐργασίας των καὶ τῆς Χώ-
ρας μας».

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Ζαλοκώστα ἔλαβε
τὸν λόγον ὁ κ. Δόσιος, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Κύριοι σύεδροι,

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψίν μας αὐτὴν εἰς τὰς φιλοξένους

έγκαταστάσεις της μεγάλης αυτής επιχείρησης, μεγάλη, όχι μόνον διά την Ελλάδα, αλλά και διά πολλάς ακόμη Χώρας της Ευρώπης, θα αποκομίσωμεν δύο πράγματα, μίαν εικόνα και μίαν έντύπωσιν.

Καί η μὲν εἰκὼν θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην συγκεχυμένη καὶ παροδική, διότι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸ βραχὺ διάστημα, τὸ ὁποῖον διεθέσαμεν, νὰ ἀντιληφθῶμεν ἔστω καὶ ἀκροθιγῶς τὴν ἔκτασιν τοῦ συντελεσθέντος ἔργου. Ἐάν μάλιστα θελήσωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, εὐκόλως ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι αἱ ἀπαιτούμεναι γνώσεις ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὴν χωρητικότητα τῆς πνευματικῆς ἀποταμιεύσεως ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον

πρέπει νὰ εἰσδύσῃ βαθέως εἰς τὴν συνειδησιολωνμας, εἶναι μίᾳ ἐντύπωσις, ἡ ὁποία θὰ χρησιμεύσῃ πάντοτε ὡς βάσις τῶν σκέψεών μας. Τὰ μεγάλα ἔργα δὲν εἶναι ἀποτελέσματα τῆς τύχης καὶ τῶν περιστάσεων, διότι ἡ τύχη καὶ αἱ περιστάσεις ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Ἀπέναντι τῆς τύχης θὰ κατισχύσῃ τελικῶς πάντοτε ἡ συστηματικὴ καὶ καρτερικὴ προσπάθεια, ἡ ὁποία καὶ μόνη

θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διάρκειαν καὶ προκοπὴν τοῦ ἀναλαμβανομένου ἐγχειρήματος. Μία καὶ μόνη ὑπῆρξεν ἔδω ἡ συμβολὴ τῆς τύχης, τὸ νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀκάματος καὶ δημιουργικὸς νοῦς τοῦ Νικολάου Κανελλοπούλου. Ἡ δρᾶσις τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἕλληνοῦ θὰ ἀποτελέσῃ ζωντανὸν ὑπόδειγμα δι' ὅλους τοὺς θέλοντας νὰ ἐξυπηρετήσουν ἐντίμως τὸν τόπον μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντύπωσις ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐγκαταλείψῃ ποτέ. Ἄς εὐχηθῶμεν εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὸ ἔργον τῆς βαρείας αὐτῆς διαδοχῆς, ἀξίους αὐτοῦ ἐν ζωῇ συνεργάτας, νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐχάραξε, τιμήσας τὴν πατρίδα καὶ ἰδιαιτέρως τὸν κλάδον τῶν Ἑλλήνων χημικῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκε·.

Τέλος ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν κ. Κώνστας ἀντιφωνῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

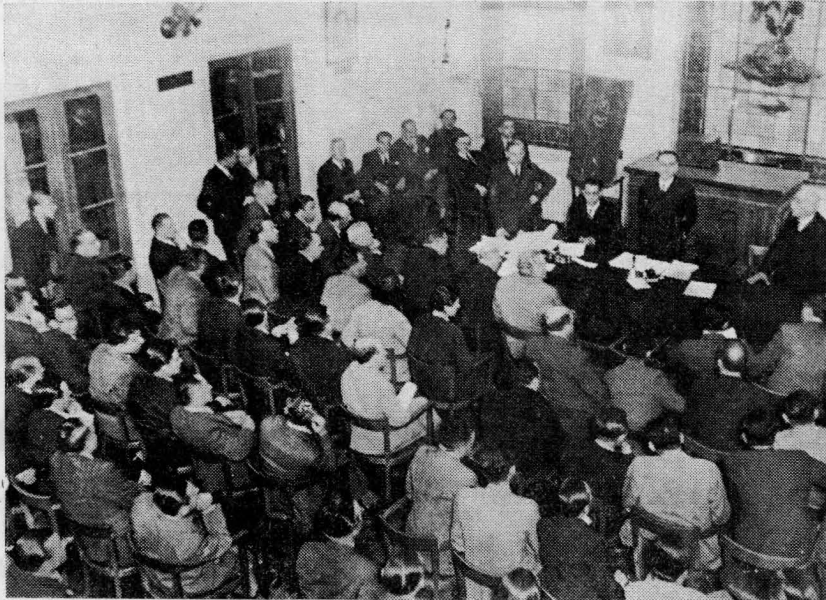
Κύριε πρόεδρε,

Οἱ Ἕλληνες χημικοὶ προσβλέπουν μὲ ὑπερηφάνειαν πρὸς τὸ συγκρότημα αὐτὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ,

τὸ θαυμαστὸν τοῦτο δημιουργημὰ τῆς διανοίας τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Κανελλοπούλου, τὸ ὁποῖον θεωρῶ ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἔργα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖνο ποὺ κάμνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ κατεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας, ἡ ὁποία τῆς δίδει τὴν δυνατότητα νὰ ἀντεπεξέρχεται ἐπιτυχῶς εἰς τὰς συνεχεῖς προόδους τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Προπίνω εἰς ὑγίαν τῶν ἐργαζομένων ἐνταῦθα συναδέλφων καὶ εἰς εὐδωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐταιρείας·.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τελικῆς συνεδρίας τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου παρετέθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Γεώργιος» ἐπίσημον γεῦμα πρὸς

τιμὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνεδρίου. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν, πλὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωρ. Γεωργακόπουλος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Κυριακός, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Παπαβασιλείου, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου

Ἑτέρα ἀποψις τῶν Συνεδρῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

κ. κ. Ματθαίουπουλος, Γαλανὸς καὶ Καραγκούνης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου κ. κ. Χόρς, Βέης καὶ Βαρούνης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῆς Ἐταιρείας Λιπασμάτων κ. κ. Ζαλοκώστας, Νεῦρος καὶ Βρεττός, ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Α. Δημητρακόπουλος, τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου, τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐπαρχιακῶν Συλλόγων καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ περίπου 110 ἐκ τῶν κ.κ. Συνεδρῶν. Τὸ γεῦμα διεξήχθη ἐν ἀτμοσφαιρᾷ μεγάλῃς ἐγκαρδιότητος καὶ οἰκειότητος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Δόσιος προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἀκολουθῶν:

Κύριε Πρόεδρε,

Οἱ Σύνεδρον τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Χημικὸς Κόσμος, εἶναι βαθύτατα συγκεκινημένοι ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον,

τό όποιον άποδεικνύει ή παρουσία σας μεταξύ ήμωv. Τό ένδιαφέρον σας αυτό μάς επιβάλλεται νά θεωρήσωμεν, ούχι ώς άπλην έκφρασιν έγκρίσεως μιās παρωχημένης ήδη προσπαθείας, άλλ' ώς επιτακτικήν παρότρυνσιν διά τήν έργασίαν του μέλλοντος.

Διά τουτο θά άποφύγω νά γίνω φορτικός, άπαριθμωv λεπτομερως τά άπασχολήσαντα τό Συνέδριον· περιορίζομαι μόνον ν' αναφέρω, έκτός ένδιαφερουσων τινων καθαρως έπιστημονικων έργασιων, μεταξυ των όποιων τινές είναι προωρισμένα νά άναλάβουν διεθνως σημαίνουσας θέσιν, ότι άνεκοινώθησαν μελέται περι πλείστων πλουτοπαραγωγικων τής χώρας ζητημάτων.

Τοιουτοτρόπως έμελετήθησαν τά έδάφη τής Ελλάδος και ή λίπανσις αυτών, οί οινοι, αί όπωραι, τά έλαια, αί Ιαματικά ιπηαί, ή μεταλλουργία, τά καύσιμα, τά καπνά και άλλα.

Έννοείται, ότι όλα αυτά τά ένδιαφέροντα, αλλά και έκτεταμένα, όπως όλα αί μελέται, πράγματα θά έκτιμηθουν δεόντως, όταν εύρωμεν τους πόρους διά νά τά δημοσιεύσωμεν.

Θά μου επιτρέψετε κ. Προέδρε νά περιορισθώ ήδη εις μερικά συμπεράσματα και όλίγας ευχάς.

Και πρώτον, διά νά πατήσω επί στερεάς βάσεως, έκφράζω τήν πεποίθησιν, ότι εάν κάποτε τά άτομα άγωνται εις τό νά θεωρουν τάς άσχολίας των ως μέσον ύπάρξεως, διότι πρέπει πρώτον νά ζήσουν, ή Πολιτεία ένα και μόνον άναγνωρίζει εις τάς προσπαθείας των άτόμων προορισμόν, τήν χρησιμοποίησιν των μεμονωμένων εισφορων διά τάς παντοειδεις άνάγκας του Έθνικου Συνόλου.

Αναλόγως τής συμβολής έκάστου και του χρησίου αυτης, θά κανόνιση αύτη τήν θέσιν του διά τό παρόν και θά βασίση τους ύπολογισμούς της διά τήν χρησιμοποίησιν του εις τό μέλλον.

Σκοπός του Συνεδριου τούτου ύπηρεξεν άκριβως, τό νά φανή ή μέχρι τουδε συμβολή των Έλλήνων χημικων εις τήν προαγωγήν του πλούτου τής Ελλάδος· και εάν ή προσπάθεια αύτη δέν έξετιμήθη έπαρκως από τους πολλούς, τό νά παρουσιάσωμεν ταύτην εις Έγμως ως τι νέον, θ' άπετέλει παιδαριώδη και άσυγχώρητον αυθάδειαν.

Εις τουτο μόνον θά επικαλεσθώμεν τήν Έμετέραν προσοχήν, εις τό γεγονός, ότι ή προσπάθεια αυτη συνετελέσθη κατά τό παρελθόν, ύπό όρους έξαιρετικως δυσμενεις και μόνον ή ζωτικότητα τής φυλής μας θά ήδύνατο ύπό τους όρους αυτους, νά δημιουργήση ό,τι έδημιούργησεν.

Εις τήν χώραν μας ή πολιτειακή μηχανή, ήμέλησε κατά τό παρελθόν νά άναγνωρίση τήν άνάγκην τής όργανώσεως χημικου περιβάλλοντος, δυναμένου νά προωθήση τους πνευματικούς της έργάτας εις τό έργον, τό όποιον τόσον αυθορμητως και άκαθοδήγητοι προσήλθον νά συνεισφέρουν και συνεισέφεραν ήδη κατά τρόπον λυσιτελή.

Έάν έξαιρέσωμεν όλίγας μεγάλας Βιομηχανίας, τάς όποιās πάλιν Έλληνες Χημικοί έδημιούργησαν και προήγαγον και αί όποιαι έγνώρισαν τήν μεγάλην σημασίαν τής έρεύνης, προς έξυπηρέτησιν αυτων των οικονομικων συμφερόντων, τά λοιπα έν τή Χώρα μας έργαστήρια, είναι τόσον πενιχρά, ώστε ή έκτέλεισις έν αυτοις οίασδήποτε, επιβαλλο-

Στιγμιότυπον έκ του γεύματος εις τό ξενοδοχείον «Βασιλεύς Γεώργιος».

μένης πολλάκις έκ των περιστάσεων, συγχρονισμένης τεχνικής έρεύνης νά καθίσταται προβληματική.

Θά ήδυνάμην νά φέρω από τήν τεταγμένην έπιστημονικήν μου ένασχόλησιν και τήν παρελθοῦσαν διοικητικήν μου ζωήν, άπειρα παραδείγματα, τά όποια φθάνουν ένίοτε μέχρι του κωμικου.

Τοιουτοτρόπως κάποτε, ότε κατά μήνα Μάρτιον έπλησίαζεν ή λήξις του οικονομικου έτους, μου ήρνήθησαν τήν άνάλησιν 20.000 δρχ. διά βιβλία τής ύπηρεσίας μου, άφορώντα τό έν Αθήναις Κέντρον και 18 έπαρχιακά παραρτήματα, επί τή δικαιολογία, ότι δέν ήτο δυνατόν νά διαβάσω τόσα βιβλία, κατά τό ύπολειπόμενον μηνιαίον του λήγοντος οικονομικου έτους διάστημα· και τουτο ήτο τό όλικόν ποσόν τό όποιον ειχε διατεθει διά τό έτος εκείνο. Και όμως έλάχιστα έτη απέχομεν από τής τοιαύτης όδυνηράς περιόδου.

Τά ζητήματα τά όποια καθημερινως γεννώνται ύπό τόν γοργόν ρυθμόν τής σημερινής δράσεως τής άνθρωπότητας, είναι πολυάριθμα και ζωτικά και αί περιστάσεις τής άνάγκης ταχείας και λυσιτελοῦς

αποφάσεως τῆς Διοικήσεως, καθημερινῶς πολλαπλασιάζονται. Εἰς τὰ μέσα τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀναγκαιουσῶν πρὸς τοῦτο πειραματικῶν μελετῶν ἔχομεν καθυστέρησις πολὺ τῶν ἄλλων.

Ὁ χρόνος ὅμως εἶναι σήμερον πολυτιμώτερος τοῦ χρόματος· διότι σημαίνει ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ ἐθνικὴν παρασκευὴν.

Γενικὴ εὐχὴ τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἡ Ἴδρυσις Κρατικοῦ Ὁργανισμοῦ Χημικῶν καὶ Τεχνικῶν Ἐρευνῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῶν τοιοῦτου εἶδους ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα παντοῦ σήμερον ἐξυπηρετοῦν ὄχι μόνον τὸ Κράτος των, ἀλλὰ μὲ κανονιζόμενον ἐλαφρὸν τίμημα ὀλόκληρον τὴν Βιομηχανίαν τῶν προηγμένων Χωρῶν, ἀπαιτοῦν προσωπικὸν ἀφιερωμένον ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διαθέτον μὲσα ἐπαρκῆ καὶ ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τρεχούσας Διοικητικὰς φροντίδας· ἀπαιτοῦν ἐπίσης βιβλιοθήκην ἐνημερωμένην τῆς ὁποίας ἡ Ἴδρυσις θὰ στοιχίσῃ κατ' ἀρχὰς πολλά· ἡ Βιβλιοθήκη ὅμως αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος, ὄχι μόνον διὰ τὰς καθαρῶς Κρατικὰς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἰδίως διὰ τὴν Βιομηχανίαν τοῦ τόπου.

Ἐπιχειρήσεις μεγάλαι, ὅπως τὰ Λιπάσματα, τὰ Χρωματουργεῖα, καὶ τελευταίως τὸ Πυριτιδοποιεῖον, δὲν ἐδίστασαν πρὸ τῆς τοιαύτης δι' ἐρεύνας δαπάνης· διότι τὰ ἔξοδα ταῦτα ὀρθῶς ἐθεώρησαν ἀποδοτικά. Τὸ νὰ πράξουν ὅμως τὸ αὐτὸ ὅλαι αἱ Βιομηχανίαι τῆς Χώρας μας, ὑπάρχουσαι καὶ σχεδιαζόμεναι, εἶναι προφανῶς εἰς ἄκρον ἀντιοικονομικόν, ἀλλὰ καὶ πολλακτικὸν ἀδύνατον.

Κατὰ τὴν Ἴδρυσιν τοῦ Ἰνστιτούτου αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡκατεύθυνσις τῶν ἰδιωτῶν ὑπὸ κρατικοῦ ἱδρύματος, ἐν συνδυασμῷ μάλιστα μὲ τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ, εἶναι καὶ εἰς αὐτοὺς ὠφέλιμος· ἀλλὰ καὶ αἱ τυχόν ἄσκοποι ζημίαι τοῦ ἐργαζομένου ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου εἶναι ζημίαι ἐθνικαί.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἰδρύματος διὰ νὰ εἶναι χρησιμὸς εἰς τὸν τόπον, πρέπει νὰ ἐξυπηρετῆ καὶ τὴν Ἐπαρχίαν, δι' εὐθηνῆς παροχῆς ἀντιγράφων, ἢ φωτογραφικῶν ἐκτύπων σελίδων, ὡς τοῦτο πράττουσιν πλεῖστοι ἀλλοδαπαὶ ὀργανώσεις περιωπῆς.

Ἐξεφράσθη κάποτε ἡ ἀντίρρησης, ὅτι τ' ἀποτελέσματα ἐνὸς τοιοῦτου ἱδρύματος εἶναι ἀβέβαια καὶ θ' ἀργήσουν νὰ φανοῦν. Ὁ παράγων τῆς πιθανότητος εἶναι ὅμως κοινὸς εἰς πᾶν ἀνθρώπινον ἔργον· ἄνευ διακινδυνεύσεως οὐδὲν ἀποκτᾶται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ πιθανότης, ἔστω καὶ μερικῆς ἀποτυχίας, ἐντελῶς ἀποκλείεται. Καὶ ἐπὶ τέλος οὐδεὶς θὰ κατηγορήσῃ ὡς ἀσύνετον τὸν διαθέτοντα τὸ χιλιοστὸν τοῦ εἰσοδήματός του οἰκογενειάρχην διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἓνα ἀριθμὸν λαχείου. Δὲν πρόκειται ἄλλως περὶ τοιαύτης προσφυγῆς εἰς τὴν τυφλὴν τύχην. Τὸ Κράτος θὰ δαπανήσῃ πολὺ ὀλιγώτερα καὶ θὰ μιμηθῆ ὅλα τὰ ἄλλα Κράτη, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις, διότι περὶ Κρατικῆς ἐπιχειρήσεως πρόκειται, μόνον σοβαρὰ κέρδη ἀπεκόμισαν. Ἐχει ἄλλως τε καὶ ἰδίαν πείραν ἀπὸ τὴν σύντομον ἀποδοτικὴν ἐργασίαν τῶν ἐρευνητικῶν ἰνστιτούτων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἐργαστηριακοῦ Χημικοῦ εἶναι ἐπάγγελμα σκληρὸν καὶ βραχείας σχετικῶς διαρκείας· ἐκτὸς τῶν ἀμέσου ἀποτελέσματος κινδύνων, αἱ βλάβαι τὰς ὁποίας προξενεῖ ἢ συνεχῆς εἰσπνοὴ καὶ ἡ ἐπαφὴ ἀκόμη ἐπιβλαβῶν οὐσιῶν, προκαλοῦν συχνὰ βαρεῖαν μείωσιν τῆς ὀργανικῆς ἀντιστάσεως· τελευταίως μάλιστα ἀπεδείχθη, ὅτι τὰ παράγωγα τῆς πίσεως τῶν λιθανθράκων, τῆς ἀρχικῆς βάσεως ταύτης τῶν κυριωτέρων προϊόντων τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας, προκαλοῦν τὸ φρικωδέστερον τῶν νοσημάτων, τὸν καρκίνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλοὶ μεγάλοι ἐρευνηταὶ ἀπέθανον.

Δικαίως ὅθεν οἱ Χημικοὶ ζητοῦν καὶ δι' αὐτοὺς τὸ κοινωνικὸν εὐεργέτημα, τὸ ὁποῖον ἄλλοι κλάδοι, πολὺ ἀνετώτερον καὶ ὑγιεινώτερον ἐργαζόμενοι καὶ δὴ, μέχρι βαθυτάτου γήρατος ἀντέχοντες, ἐπέτυχον, τὴν Ἴδρυσιν Συνταξιοδοτικοῦ Ταμείου.

Ἄλλὰ καὶ αἱ σπουδαὶ τοῦ Χημικοῦ εἶναι μακραὶ, δαπανηραὶ καὶ ἐπίπονοι· ἤδη δέ, ὀρθῶς ἴσως ζητεῖται ἡ παράτασις τούτων· δίκαιον ὅθεν εἶναι οἱ ταύτας ἀναλαμβάνοντες νὰ προσβλέπουν εἰς μέλλον ἐξασφαλίζον εἰς αὐτοὺς ἐλάχιστόν τι συντηρήσεως, ὅπως ἄλλα ἐπαγγέλματα ἐπέτυχον διὰ νομοθετικῶν διατάξεων καὶ συλλογικῶν συμβάσεων.

Ἐπίσης αἰσθάνονται οἱ Χημικοὶ τὴν ἀνάγκην κατωχυρώσεως τοῦ κλάδου των, ἀπέναντι ἄλλων συγγενῶν ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐγγίσαντες ἀκροθιγῶς τὴν Χημείαν, ὡς ἐγκυκλοπαιδικὴν συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν των, ἐπιδιώκουν παντοειδῶς νὰ ὑπεσέλθουν εἰς τὸ ἐπάγγελμά μας.

Αὐταὶ εἶναι, ἐν ὀλίγοις, Κε Πρόεδρε, αἱ ἐκφρασεῖσαι κατὰ τὸ Συνέδριον εὐχαὶ τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν. τὰς ὁποίας ὑποβάλλουν εἰς τὴν δικαίαν σας κρίσιν.

Καὶ τώρα θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, Κε Πρόεδρε, ν' ἀποταθῶ πρὸς τοὺς νεωτέρους ἰδίως συναδέλφους μου, διὰ νὰ τονίσω, ὅτι, καὶ αὐτοί, ὡς ἄτομα, μόνον συμπαγῶς ἠνωμένοι καὶ πειθαρχημένοι ἠμποροῦν νὰ προοδεύσουν.

Τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδίδονται δὲν πρέπει νὰ παραλείπουν νὰ θεωροῦν καὶ ὡς λειτουργημάτων. Ὁ διδακτορικὸς ὄρκος δὲν εἶναι γράμμα κενὸν καὶ αὐτάρεσκος ἀναπόλησις πεπαλαιωμένων τύπων.

Παρὰ τὴν τακτικὴν ἐργασίαν πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συνυπάρχῃ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερὰ ἀμιλλα· ἡ ἀμιλλα ὅμως αὕτη πρέπει νὰ εἶναι εὐγενῆς, πρέπει νὰ εἶναι Ἑλληνικὴ· διότι ἡ ἄνευ ἀμέσου συμφέροντος καὶ τακτικοῦ σκοποῦ ἔρευνα, ἢ προαγαγοῦσα τὴν ἀνθρωπίνην γνῶσιν, ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας φιλοσόφους ἐγεννήθη. Ὅπως εἰς ὄλους τοὺς τιμίους ἀγῶνας, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτέ, ὅτι δὲν παλαίωμεν ἐναντίον ἐχθρῶν, ἀλλὰ συναγωνιζόμεθα μεταξὺ συναδέλφων, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους δὲν περιμένομεν ὑποταγὴν, ἀλλὰ συγχαρητήρια.

Μέλημα ἐπίσης καθενὸς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τῆς γνώσεως, πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς νεωτέρους, πρὸς δημιουργίαν ἐπιστημονικοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ καὶ ἰδίως, διαδόχων ἱκανοτέρων ἡμῶν.

Ἡ παράλειψις τῆς προσπαθείας αὐτῆς πρὸς δη-

μιουργίαν καὶ ἀνάδειξιν διαδόχων, εἶναι ὀλέθριος διὰ μίαν κοινωνίαν ἐγωϊσμός. Εἶναι ἀκόμη ἐγωϊσμός τυφλός· διότι εἰς τὰ στόματα τῶν διαδόχων θὰ φέρεται ἡ παράδοσις καὶ τὸ ὄνομα τῶν διδασκάλων. Χωρὶς αὐτοὺς θὰ σβύσῃ κατ' ἀνάγκην καὶ ἡ μνήμη τοῦ ἀκάρπου ἐγωϊστοῦ.

Μὴ μοῦ ἀντίειπὴ κανεῖς, ὅτι τοιουτοτρόπως ἐνεργῶν, κινδυνεύει νὰ συναντήσῃ τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν ὑπονόμευσιν· δὲν ἀρνοῦμαι τὴν ὑπαρξίν κάποτε τοιούτων περιπτώσεων· οἱ τύποι ὅμως τῶν δολοπλόκων εἶναι τύποι ἀνθρώπων ἀποτυχημένων καὶ οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔμπορῶν νὰ προκύψουν εἰς περιβάλλον ὀργανωμένης ἐπιστημονικῆς καὶ συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἡ ἄσκησις τῆς ραδιοϋργίας, ὅπως τὴν βλέπομεν εἰς τὰ παλαιὰ δράματα καὶ τὰ σύγχρονα ἀνόητα, ἀστυνομικὰ λεγόμενα μυθιστορήματα, εἶναι ἀπασχόλησις, ἃς μοῦ ἐπιτραπῆ ἢ ἔκφρασις, χασομέρη καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν γοργότητα τοῦ ρυθμοῦ τῆς σημερινῆς ζωῆς.

Ἐπειδὴ ὅπως ἤλθεν εἰς τὸ στόμα μου ἢ λέξις ἀχαριστία, νομίζω ὅτι κάποτε, οἱ διὰ ταύτην παραπονούμενοι πρέπει νὰ κάμουν ἕνα μικρὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀπὸ τοῦ εὐεργετηθέντος. Ἡ ἀποδοχὴ τυχόν εὐεργεσίας δὲν πρέπει νὰ συνεπάγεται τὴν ὑποδούλωσιν τῆς προσωπικότητος καὶ ἡ τοιαύτη ἀξίωσις ἐκ μέρους τοῦ παρόντος, εἶναι εἰς ἄκρον ἀντίθετος τοῦ εὐγενοῦς σκοποῦ τῆς παροχῆς.

Πρέπει νὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι παρερχόμεθα καὶ νὰ παραδίδωμεν ἐγκαίρως καὶ μετ' ἀγάπην τὴν λαμπάδα εἰς τοὺς νέους δρομεῖς, νὰ παρακολουθῶμεν μετὰ χαρὰν τὸν ἀκμαῖον τῶν βηματισμῶν καὶ τὸ τελευταῖον πρὸς αὐτοὺς βλέμμα μας, νὰ εἶναι βλέμμα στοργῆς.

Ἡ παρουσία τοῦ ἰσχυροῦ Κυβερνήτου τῆς Χώρας μας μεταξὺ ἡμῶν μᾶς ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι θυσιάζει χάριν ἡμῶν χρόνον μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτόν· ἀποσπῶμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν πρὸς ἡμᾶς πολῦτιμον μερίδιον τῆς σθεναρᾶς φροντίδος αὐτοῦ πρὸς τὸν τόπον ὀλόκληρον.

Πρέπει καὶ ὀφείλομεν ν' ἀποδείξωμεν εἰς αὐτόν

καὶ τὴν χώραν μας, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῆς τοιαύτης θυσίας.

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς
Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος
Ζήτω τὸ Ἔθνος

Εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ κ. Δοσίου ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι συνάδελφοι,
Κυρίαὶ καὶ κύριοι,

Εἶμαι ἀληθῶς εὐτυχῆς δυνάμενος νὰ διέλθω τὰς ὥρας ταύτας μεταξὺ ὑμῶν, λυπούμενος ἄφ' ἑτέρου

διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ σᾶς παρακολουθήσω καθ' ὅλας τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

Εἶμαι, λέγω, ἀληθῶς εὐτυχῆς βλέπων τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων χημικῶν συνηνωμένον μετὰ τοιούτου ἐνθουσιασμοῦ, ἐπιλαμβανόμενον τοῦ ἔργου τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἐν τοιαύτῃ ἀδελφικῇ ἐνώσει καὶ μετ' ἀποφάσεως τοιαύτας, ὅσας ἐξήγγειλε πρὸ ὀλίγου ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τοῦ συν-

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ ἐν μέσῳ τῶν Συνέδρων μετὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος.

εδρίου τῶν Ἑλλήνων χημικῶν. Ἡ ἐπιστήμη τῆς χημείας παλαιά, παλαιότητα, νέα ὅμως κατὰ τὴν σημερινὴν της μορφήν εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀκόμη νεώτερα, νεωτάτη. Ὅχι διότι ἔλειπαν οἱ χημικοὶ ἐπιστήμονες εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Ἀπόδειξις ἢ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσία τοιούτων χημικῶν, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὴν γενεάν τὴν ἰδικήν μου. Ἀλλά, διότι, ὅπως ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ὀμιγύρεως ταύτης, ἡ ἀναλογία τῶν νέων χημικῶν εἶναι πολὺ — πολὺ μεγαλυτέρα ἀπὸ τὴν ποσότητα τῶν παλαιῶν χημικῶν τῆς περασμένης γενεᾶς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἐπιστήμη τῆς χημείας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνεπτύχθη κατὰ τὰ ἔτη αὐτά, κατὰ τὴν τελευταίαν εικοσαετίαν ἢ ἔπειτα κανεῖς, ἔχουσα βεβαίως ὡς φωτεινὸν παράδειγμα τοὺς παλαιότερους χημικούς, ἀλλὰ μετὰ νέαν ὁρμήν, μετὰ νέαν ζωτικότητα καὶ μετὰ ἐνθουσιασμὸν πλήρη.

Μεγάλη εἶναι ἡ φιλοδοξία τῆς ἐπιστήμης σας. Ἡ μήτηρ τῆς ἐπιστήμης σας ἐπεδίωξε νὰ εὕρῃ τὴν παντοδυναμίαν εἰς τὴν φιλοσοφικὴν λίθον καὶ τὸν

πλουτοῦν εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ χρυσοῦ. Καὶ σεῖς σήμερον ζητεῖτε νὰ εὕρετε τὸν χρυσὸν πάλιν ἀσχολούμενοι μὲ τὸν μικρόκοσμον, μὲ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἀτόμου. Καὶ ἴσως - ἴσως φθάσητε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν μετάπτωσιν τῶν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἄλλο συνεργαζόμενοι μὲ τὴν ἀδελφὴν Φυσικὴν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν οἰαίδηποτε καὶ ἂν σᾶς χωρίζουν ἐπιθυμίας αὐτοτελείας, πραγματικῶς ὅμως δὲν δύνασθε νὰ χωρισθῆτε ποτέ. Καὶ τὴν παντοδυναμίαν ζητεῖτε ἐπιδρώντες διὰ τῶν μεγάλων ἀνακαλύψεων, τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ Χημεία κατὰ τὰς ἡμέρας μας, ἐπιδρώντες, λέγω, ἐπὶ τῆς ἐξελιξέως τῆς Φιλοσοφίας, ἡ ὁποία ζητεῖ νὰ ἀνεύρῃ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν λόγον τοῦ κόσμου. Ὡστε τὰς φιλοδοξίας τῆς ἀλχημείας δὲν τὰς ἀπεβάλετε ποτέ. Ἐπιζητεῖτε ὅμως νὰ τὰς κατορθώσητε δι' ἄλλων μεθόδων, διὰ τῶν μεθόδων τῆς θετικῆς ἐπιστήμης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεδράσατε κατὰ τρόπον ἀληθινὰ ἀναστατικόν, ἀληθινὰ ἐπαναστατικὸν ἐπὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς Χημείας ἐπέφερεν εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐφαρμογὰς ἀληθινὴν ἀναστάτωσιν. Μετέβαλε τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τῶν ἐπιστημῶν. Ἐγέννησεν ἐφηρμοσμένας ἐπιστήμας νέας, ἐπέδρασε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως ὅλων τῶν ἐφηρμοσμένων εἰδῶν ἀσχολίας τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ τῶσων καὶ τῶσων ἄλλων. Βλέπετε ὅτι τὸ στάδιον εἶναι εὐρύ. Καὶ δι' αὐτὸ χαίρω πολὺ ὅταν βλέπω ἐδῶ μέσα τῶσους νέους ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν ὁποίων βασιζέται ἡ ἐλπίς διὰ τὸ μέλλον.

Ἄπο ὅσα ἐξήγγειλεν ἐκ μέρους ὑμῶν ὁ κ. πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ὑπάρχουν σημεῖα τινά, μὲ τὰ ὁποῖα δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι.

Δηλαδή πρῶτον ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἐστραμμένοι πρὸς τὸ παρελθόν. Δὲν πρέπει νὰ ὀδηγοῦμεθα ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν διενέξεων τοῦ παρελθόντος ἢ ἐπὶ τῶν διενέξεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐπιστήμης σας κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ πρέπει νὰ στρέψωμεν ἐντελῶς τὰ βλέμματά μας πρὸς τὸ μέλλον, ἀρχίζοντες ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶνε θετικὴ, τῆς ὁποίας τὴν ὑπαρξιν οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ, καὶ βαδίζοντες πρὸς τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναμφισβητήτως δημιουργημὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ παρόντος, τοῦ ἐκαστοτε παρόντος. Δεύτερον ὅτι ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ μεμονωμένως ἐργαζόμενα ἄτομα ἢ μᾶλλον, διὰ νὰ εἶναι ἡ ἔκφρασις μου καθαρωτέρα, διὰ τὰ ἄτομα τὰ ἐργαζόμενα διὰ τὸν ἑαυτὸν των, χωρὶς νὰ θέλω νὰ θίξω κανένα, ἀλλὰ δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς Πολιτείας νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα συνεργαζόμενα ἐργάζονται ὑπὲρ τοῦ συνόλου τῆς κοινωνίας. Τὸ δὲ τρίτον εἶναι: τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἀφήσωμεν διαδόχους, πρέπει νὰ δημιουργήσωμεν διάδοχον, πρὸ παντός δὲ εἰς τὴν ἐπιστήμην πρέπει ὁ καθεὶς ἀπὸ σᾶς τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου νὰ δύναται νὰ εἶπῃ ὅχι μόνον τί ἐδημιούργησεν, ἀλλὰ καὶ ποίους ἐδημιούργησεν. Ἄνευ τούτου παραλείπει ἕνα κα-

θῆκον τὸ ὁποῖον ἔχει διὰ τὸ σύνολον τῆς κοινωνίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ αἰτήματά σας δύναμαι νὰ σᾶς εἶπω διὰ τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν ὅτι θὰ τὸ ἐκπληρώσω. Δηλαδή διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου θὰ σᾶς δώσω πᾶσαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν, μὲ τὴν παράκλησιν ὅμως ὅπως ὁ τόμος ὁ ὁποῖος θὰ περιέχῃ τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου σας μὴ εἶνε σχολιοτενὴς καὶ πολὺ ἐκτεταμένος. Κυρίως πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰς πρωτοτύπους ἐργασίας. Καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας ἀνεπτυγμένας ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητός των. Καὶ τοῦτο διότι τὰ πρακτικὰ τοῦ πρώτου συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων χημικῶν, τὰ ὁποῖα θ' ἀναγνωσθοῦν ἀσφαλῶς καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν ἐπιστημονικὸν τῆς Εὐρώπης ὀλοκλήρου, πρέπει νὰ ἔχουν τοιοῦτο περιεχόμενον, ὥστε νὰ ἐλκύσουν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ ὄμματα τῶν ξένων ἐπιστημῶν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας χημικοὺς ἐπιστήμονας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λοιπὰ αἰτήματά σας, ἡ κυβέρνησις εἶναι διατεθειμένη νὰ τὰ μελετήσῃ, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται νὰ σᾶς δώσῃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν ἢ τοῦλάχιστον τῆς ὑπὸ ὄρους ἐκπληρώσεως αὐτῶν. Ἄλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν θὰ παρακαλέσωμεν τὸν κ. πρόεδρον τοῦ συνεδρίου ἢ μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ συνεδρίου νὰ συντάξῃ χωριστὰ ὑπομνήματα δι' ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν αἰτημάτων καὶ, ἂν θέλῃ νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἀκόμη περισσότερον, νὰ μᾶς ὑποβάλλῃ καὶ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου δύναται ταῦτα νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐπωφελέστερον.

Μέσα εἰς τὴν σημερινὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐντατικὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου, οἰασδήποτε τάξεως καὶ ἱεραρχίας, εἴτε ἐν τῇ κοινωνικῇ κλίμακι εἴτε ἐν τῇ κλίμακι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου, ἢ συμβολὴ τὴν ὁποῖαν παρέχει τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων χημικῶν διὰ τοῦ πρώτου τούτου συνεδρίου, θεωροῦμενος ὡς ἀπαρχὴ ἐργασίας θετικῆς, ἐντόνου, μεθοδικῆς, συστηματικῆς καὶ πειθαρχημένης, θὰ εἶναι πραγματικῶς σπουδαιοτάτη. Εἶναι τὸ ἀλάτι τὸ ὁποῖον μᾶς λείπει εἰς τὸ ἑλληνικὸν φαγητόν. Θὰ μᾶς τὸ δώσῃτε αὐτὸ τὸ ἀλάτι βεβαίως μὲ ὄλην τὴν προσοχὴν νὰ μὴ ἀρμυρίσῃτε πολὺ τὸ φαγητόν, δηλαδή λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅχι μόνον τὴν ἐπιστήμην σας, ἀλλὰ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην σας.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ Ἑλληνας χημικοὶ θὰ δώσουν πρὸς τοῦτο ὄλην αὐτῶν τὴν βοήθειαν. Ὅπως τοὺς παρακαλῶ νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως θὰ τοὺς παρασχεθῇ ἐντὸς τῶν ὄρων, τοὺς ὁποῖους σᾶς ἐξέθεσα καὶ πᾶσα ἡ δυνατὴ βοήθεια. Θὰ ἐπεθύμουν ὅμως νὰ συστήσω κάτι τι ὡς τέλος τῆς προπόσεώς μου: ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ λησμονήσωμεν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν τὴν ἔρευναν τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης. Δὲν θέλω νὰ σᾶς ἐπαναλάβω ἐνταῦθα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπα ἄλλοῦ. Καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς μονομανία μου ἡ ἔρευνα τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης. Γνωρίζω πολὺ καλὰ ὅτι αἱ ἐπιστήμαι δὲν ἐγεννήθησαν ἀπὸ ἐνασχολήσεις τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀφηρημένης θεωρίας. Ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ βίου καὶ κατόπιν ἐν τῇ προόδῳ των καὶ ἐν τῇ ἐξελίξει των δι' ἀφαιρέσεως ὅλων τῶν μὴ κοι-

ων χαρακτηριστικῶν, κατέληξαν εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ἐπιστήμης καὶ εἰς τὴν καθαρὰν ἐπιστήμην, ἢ ὅποια ἀποβλέπει εἰς τὴν ἔρευαν τῶν μεγάλων θεωρητικῶν προβλημάτων. Ἀφοῦ ὅμως ἐγεννήθη ἡ καθαρὰ ἐπιστήμη ἀπὸ τὰς πρακτικὰς ἐνασχολήσεις τοῦ βίου ἢ καὶ ἀπὸ διαφόρους πρακτικὰς ἐπιστημονικὰς ἀσχολίας, ἢ οὕτω δημιουργηθεῖσα καθαρὰ ἐπιστήμη ἐνεργεῖ κατ' ἀντίθετον φορὰν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ ἄκρα μέχρι τῶν τελευταίων ὀρίων τῆς ἐφαρμογῆς, μίαν ἀκτινοβολίαν καὶ δίδει ἐκ τοῦ κέντρου, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἄκρα ἐκ τῆς καθαρᾶς θεωρίας πρὸς πάσας τὰς ἐφαρμογὰς καὶ ἀναδημιουργεῖ αὐτάς.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἐπομένως πραγματικὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάπτυξιν, ἂν παραβλέψωμεν τὸ ζήτημα τοῦτο, τῆς ἀναπτύξεως τῆς καθαρᾶς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης. Ἄλλ' ἐννοεῖτε ὅτι χρειάζονται μελέται καὶ σπουδαὶ καὶ χαίρω ὅτι εἶναι παρῶν ἐνταῦθα ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Παιδείας ὅπως σκεφθῶμεν κατὰ πόσον θὰ ἠδύνατο διὰ τῶν ἀνωτάτων σχολῶν νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Πάντως φεύγω ἐντεῦθεν μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων χημικῶν ἐν πλήρει συνειδήσει τῆς ἀξίας του, τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν καθηκόντων του πρὸς τὸ σύνολον

τῆς κοινωνίας, ἐργάζεται πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς καὶ μὲ τὴν προϋπόθεσιν δι' οἰασδήποτε θυσίας καὶ τῆς αὐτοθυσίας ἀκόμη νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα αὐτήν, κύριοι, πῶς εἰς ὑγείαν τῶν Ἑλλήνων χημικῶν, εὐχόμενος εἰς αὐτοὺς πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τῶν καὶ ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ὑμῶν υγείας, κ. πρόεδρε τοῦ συνεδρίου.

Τὸ τέλος τῆς προπόσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ θερμαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὡς καὶ οἱ κ. κ. Ὑπουργοί, διένειμε πλῆθος αὐτογράφων εἰς πολλοὺς ἐκ τῶν κ. κ. συνέδρων, μεθ' ὃ πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐχαιρέτισε διὰ χειραφίας ἅπαντας τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὸ γεῦμα, δεχθεὶς αὐτοὺς εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν.

Διὰ τοῦ ἐπισήμου τούτου γεύματος ἔληξαν καὶ τυπικῶς αἱ ἐργασίαι τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, αἱ ὅποια κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ἀπέτελεσαν τιμὴν διὰ τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς χημικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.

Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ ὑπὸ τῶν συνέδρων καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων ἐκλεγείσα Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου κατηρτίσθη εἰς σῶμα καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της. Συμφώνως πρὸς τὰς καθορισθείσας ἐντολὰς τὰς ἀνατεθείσας τῇ Ἐπιτροπῇ κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς 15ης καὶ 16ης Ἀπριλίου, σκοπὸς αὐτῆς ἔσεται ἡ συστηματοποίησις τῶν κατὰ τὸ Συνέδριον διατυπωθεισῶν εὐχῶν καὶ συμπερασμάτων ὡς καὶ ἡ ἐπίδοσις αὐτῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ἢ ταξινόμησις εἰς ἐνιαῖον σύνολον τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὕλικου καὶ τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ καὶ τέλος πᾶσα προπαρασκευαστικὴ ἐργασία πρὸς προετοιμασίαν τῆς ἐν καιρῷ ὀργανώσεως τοῦ Β' Χημικοῦ Συνεδρίου. Εἰς τὸ πολυσχιδὲς καὶ ὀγκώδες τοῦτο ἔργον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐζήτησεν ἤδη τὴν στενὴν συνεργασίαν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλ. Χημικῶν, τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν κλαδικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ὀργανώσεων χημικῶν, ἔχει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι αὕτη θὰ παρασχεθῇ προθύμως διότι μόνον διὰ μιᾶς συντονισμένης ἐνεργείας πασῶν τῶν κατηγοριῶν τοῦ κλάδου θὰ πραγματοποιηθοῦν τέλος αἱ ἐπιδιώξεις τῆς τάξεώς μας.

Καθιστῶντες ταῦτα γνωστὰ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος συναδέλφους, οὓς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα διὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν, μεθ' ἧς μᾶς περιέ-

βαλον, ζητοῦμεν τὴν ἐνεργὸν παρακολούθησιν, συνεργασίαν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἀπριλίου 1938.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΚΑΡΝΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ι. ΚΑΝΔΗΛΗΣ

Τὰ Μέλη: Γ. Τερμεντζῆς (ἀντιπρόεδρος), Π. Παπαμιχαήλ (ἀντιπρόεδρος), Μ. Παλαιογιάννης, Κ. Μακρῆς, Ρ. Δαρρίγος, Δ. Κατακουζηνός.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν τελικὴν συνεδρίαν τῆς ὀλομελείας τοῦ Α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγη πρὸς ἐκτέλεσιν προηγουμένης ἀποφάσεως ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ.

Ἐπήρσαν ἐν συνόλῳ 160, ἐξ ὧν 93 ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δι' ἀντιπροσώπων καὶ 16 ἐν Ἀθήναις διαμένοντες δι' ἀντιπροσώπου. Ἐξελέγησαν δὲ κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας οἱ κ. κ.

Κ. Δόσιος	διὰ ψήφων	158
Κ. Μακρῆς	» »	147
Ν. Καρνῆς	» »	144
Ρ. Δαρρίγος	» »	142
Π. Παπαμιχαήλ	» »	139
Ι. Κανδήλης	» »	135
Μ. Παλαιογιάννης	» »	135
Γ. Τερμεντζῆς	» »	131
Δ. Κατακουζηνός	» »	130
Ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ. κ.		
Ἀν. Δεληγιάννης	» »	28
Ἀν. Κώστας	» »	22
Τερζάκης	» »	12
Σταθουλόπουλος	» »	11

Ὁ κ. Κ. Δόσιος δὲν ἀπέδεχθη τὴν ὡς ἄνω ἐκλογὴν του, παρατηθεὶς καὶ δικαιολογήσας τὴν παραίτησίν του διὰ τῆς ἐξ ἄλλου θέσιν δημοσιευμένης ἐπιστολῆς. Εἰς ἀντικατάστασίν του ἐκλήθη ὁ ἐπιλαχὼν κ. Ἀντ. Δεληγιάννης, μὴ ἀποδεχθεὶς ὁμοίως τὴν ἐκλογὴν του.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεθετοῦσα κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἐξῆς: Πρόεδρος Ν. Καρνῆς, Ἀντιπρόεδροι Γ. Τερμεντζῆς καὶ Π. Παπαμιχαήλ καὶ Γενικός Γραμματεὺς Ι. Κανδήλης.

Οἱ κ. κ. Ἀ. Δεληγιάννης, Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» καὶ Γ. Βάρβογλης, Γραμματεὺς Συντάξεως, ὑπέβαλαν τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπὸ μελῶν τῆς Δ.Ε. παραίτησιν των, δικαιολογοῦντες αὐτὴν διὰ τῆς εἰς ἄλλην θέσιν δημοσιευμένης ἐπιστολῆς.

Δι' ἐπιστολῆς του ληφθείσης τὴν 9 Μαΐου ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ

μέλους της Δ.Ε. παραίτησιν του ό κ. *Ελ. Συνοδινός, έν συμφωνία προς τας άπόψεις των κ. κ. Δεληγιάννη και Βάρβογλη.

*Ο κ. Γ. Γεωργακόπουλος υπέβαλε την από της θέσεως του Γεν. Γραμματέως και μέλους του Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. παραίτησιν του γενομένην άποδεκτήν.

Είς άντικατάστασιν του παραιτηθέντος συμβούλου κ. Γ. Γεωργακόπουλου έκλήθη ό άναπληρωματικός κ. Θ. Καλλιβρούσης.

*Υπό του *Υφυπουργείου *Αγορανομίας προσεκλήθησαν οι βουλομένοι όπως μέχρι της 15ης τρέχ. συμπεριλαμβανομένης ύποβάλλωσι σχετικήν αίτησιν μετά των πιστοποιητικών διά την κατάληψιν των νεοϊδρυθεισών 16 θέσεων άγορανομικών έποπτών. Δεκτοί οι πτυχιούχοι χημικοί του Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου και των ξένων ύμοταγών σχολών.

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΔΟΣΙΟΥ

*Ο Πρόεδρος του Α' Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου κ. Κ. Δόσιος άπηθύσεν προς τους Πρόεδρους της Ε.Ε.Χ. και του Τ.Ε.Ε. την κάτωθι έπιστολήν, δι' ης υπέβαλε την από μέλους της *Εκτελεστικής *Επιτροπής του Α' Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου παραίτησιν του.

*Εν Τριπόλει τη 20 *Απριλίου 1938.

Πρόεδρον Τεχνικού *Επιμελητηρίου *Ελλάδος
Πρόεδρον *Ενώσεως *Ελλήνων Χημικών

*Αθήνας

Κύριε Πρόεδρε,

Θεωρώ έπιβεβλημένον καθήκον να εύχαριστήσω όλους τους κ.κ. Συναδέλφους μου διά την ύποστηρίξειν των εις τό βαρύ έργον, τό όποιόν μου έκαμαν την τιμήν να μου αναθέσωσιν.

*Εάν τό έργον τόυτο έπέτυχε, τό όφειλω εις τό γεγονός ότι ή προσπάθειά μου ύπηρεσεν ή συνισταμένη του κοινού πόθου προς έπίτευξιν ώραίου κοινού σκοπού. Εύχομαι να μη παύσουν να σκέπτονται, ότι τόυτο άποτελεί άπτόν παράδειγμα της μεγάλης δημιουργικής πνοής, της προελευσης από την συνένωσιν όλων των Χημικών της *Ελλάδος, ως συμπαγούς και όμογενοϋς κοινωνικού παράγοντος.

Θά σάς παρακαλέω έν τούτοις να λάβετε ύπ' όψιν, ότι, προς τόν αυτόν σκοπόν και έγώ άπαρεγκλίτως άποβλέπων, ειχον σχηματίσει στερεάν πεποίθησιν περί του προσηκόντος και νομίμου τρόπου της πραγματοποιήσεώς του.—Τόν τρόπον τόυτον, όπως έγώ τοϋλάχιστον, κατόπιν ώριμου σκέψεως ειχον αντίληψη, ρητάς εξέθεσα κατά την συνεδρίαν του άπογευματιού της παρελευθείσης Παρασκευής 15 τρέχοντος.

Παρά τό γεγονός, ότι, τό *Επαγγελματικόν Τμήμα του Συνεδρίου έπεκρότησεν όμοφώνως τους λόγους μου—γεγονός, όπερ έκ τών ύστέρων έρμηνεύω ως προσωπικήν έκτίμησιν, ή όποία ιδιαίτερος κολακεύει—νεότεραι σκέψεις του Συνεδρίου δήγησαν αυτό εις λήσιν άποφάσεων, εύρισκομένων εις τελείαν αντίθεσιν προς τας σαφώς έκφρασθείσας πεποιθήσεις μου.

*Επειδή κύριος παράγων διά την έπιτυχίαν διαριθματός τι νός είναι ή άκλόνητος πίστις του τόυτο αναλαμβάνοντος εις τό όρθόν και βάσιμον των ένεργειών του, δικαίως φοροβόμαι ότι, ό άγών, όποιος μου άγαστίσεται δέν θά έμφανίση την σθεναρότητα, την όποίαν έγώ πρώτος έπιθυμώ.

Τούτων ούτως έχόντων, βλέπω τόν έαυτόν μου ύποχρεωμένον, μετά μεγάλης μου λύπης, να καταθέσω την έντολήν μου, ως Πρόεδρου της όρισθείσης, παρά την γνώμη μου έκτελεστικής *Επιτροπής. Αιτη άλλως τε εινε αρκετά πολυάριθμος και έγκλειει άρκετούς παράγοντας, ικανούς να έπιτελέσωσιν τό άνατεθέν εις αυτήν έργον, ως τόυτο όμοφώνως ύπό του Συνεδρίου διετυπώθη.

Διατελώ

Μετ' έξαιρετικής τιμής

Κ. ΔΟΣΙΟΣ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ και Γ. ΒΑΡΒΟΓΛΗ

Οι κ. κ. Α. Δεληγιάννης και Γ. Βάρβογλης υπέβαλλον διά των θέσεων του Προέδρου και Γραμματέως της Δ. Ε. ως και από μελών αυτής παραίτησιν των συνοδούσαντες αυτήν διά της κάτωθι δημοσιευομένης έπιστολής :

*Εν *Αθήναις τη 5 Μαΐου 1938.

Κύριε Πρόεδρε του Δ. Σ. της Ε. Ε. Χ.

Κύριοι Συναδέλφου,

Είς την τελευταίαν συνεδρίαν της Διοργανωτικής και Διοικούσης *Επιτροπής του Α' Πανελληνίου Χημικού Συνεδρίου, γενομένην την 10 *Απριλίου τρ. έ. εξέδηλώθησαν ριζικαί διαφωνίαι εις ό,τι άφορά τόν τρόπον και την μορφήν εκδόσεως των Πρακτικών του Συνεδρίου. *Ομάς συναδέλφων έπέμεινεν επί της προτάσεως όπως τα Πρακτικά τυπωθοϋν εις άνεξάρτητον των Χημικών Χρονικών βιβλίον, κυρίως έκ λόγων καλλιτεχνικώτερας έμφανίσεως (σχήμα επιστημονικού συγγράμματος, μονόστηλον κλπ.). *Ετέρω όμας παρεδέχθη τας άπόψεις του συνόλου των μελών της Δ. Ε. των Χημικών Χρονικών, αντιπροσωπευομένης διά του έξ ήμών κ. *Αντ. Δεληγιάννη, κατά τας όποιας ή δημοσίευσίς των Πρακτικών όφειλε να γίνη, συμφώνως προς τόν Ισχύοντα Κανονισμόν του Συνεδρίου, ύπ' ούδενός οϋτε μέχρι της ήμέ-

ρας εκείνης οϋτε μεταγενεστέρως τροποποιηθέντα, «εις ειδικόν τεύχος των Χημικών Χρονικών» (άρθρ. 6, § 2 και 3). Τοϋ τεύχους τούτου θά έγίνοντο άνάτυπα με ίδίαν άριθμησιν σελίδων και ύπό μόνον τόν τίτλον «Πρακτικά κλπ.». *Η άποψις αυτή έδικαιολογήθη έκ λόγων άνειλημμένων ύποχρεώσεων προς τους άποστειλάντας τας άνακοινώσεις των εις τό Συνέδριον συναδέλφους, έκ της ύποχρεώσεως της τηρήσεως του κανονισμού του Συνεδρίου και έκ λόγων, οϋχι μικρότερας σημασίας, καθαρώς οικονομικών. Τέλος και έκ λόγων εύρυτέρας κυκλοφορίας των πεπραγμένων και πορισμάτων του Συνεδρίου, τά όποια ούτως άπ' ένός μεν θά έγίνοντο κτήμα όλοκληρού του χημικού κόσμου της *Ελλάδος και των άλλων έπιστημόνων, όσοι τυγχάνουν συνδρομηταί των Χημικών Χρονικών, άπ' έτέρου διά της ανταλλαγής προς τά περιοδικά μετά των όποιων ανταλλάσσονται τά Χημικά Χρονικά θά έγίνοντο γνωστά και εις εύρύτερον έκτός της *Ελλάδος κύκλον. Την άποψιν ταύτην, μετά μακροτάτην συζήτησιν παρεδέχθησαν, ή έστω ήνέχθησαν, και οι διαφωνούντες κ. κ. συναδέλφου. *Επί τη βάσει της τότε ληφθείσης άποφάσεως ήρξατο ήδη από της 11 *Απριλίου ή έκτύπωσις του ειδικού τεύχους του Συνεδρίου, ίνα κατορθώη ή μέχρι του τέλους Μαΐου ή των άρχών *Ιουνίου κυκλοφορία του ειδικού τεύχους των Χημικών Χρονικών.

Παραδόξως ή κατά την τελευταίαν συνεδρίαν του Συνεδρίου έκλεγείσα έκτελεστική έπιτροπή προήλθεν, ως μάς έπληροφόρησαν μέλη μεχόντα αυτής, και ως έξ άποσταλέντος προς δημοσίευσιν σχετικού έγγραφου συνάγεται εις την άπόφασιν να έκδόση ιδιαίτερος και άνευ προηγουμένης δημοσίευσής εις τά Χημικά Χρονικά τας άνακοινώσεις τας γενομένας εις τό Συνέδριον.

Θεωρούντες ότι ή ένεργεια αυτή είναι τελείως άντικανονική, κατ' έξοχην έπιζημία διά τό κύρος του περιοδικού και άντικυρος άντιθετός προς τας ύπ' ήμών καταβαλλόμενας προσπάθειας, όση ήμών ή δύναμις, διά την έξύψωσιν όχι μόνον έν *Ελλάδι άλλα και διεθνώς του κύρους των Χημικών Χρονικών, μη έχοντες περαιτέρω τά οικονομικά μέσα να προβώμεν εις την συμφώνως προς τόν κανονισμόν του Συνεδρίου έκδοσιν του ειδικού τεύχους του περιέχοντος τας άνακοινώσεις, άλλα και μη θέλοντες ίδίως λόγω της συνδεδασμένης ιδιότητος ήμών ως μελών της *Επιτροπής του Συνεδρίου και μελών, τας ύπευθύνους κατεχόντων θέσεις, της Δ. Ε. των Χημικών Χρονικών να συμβάλωμεν εις την άθέτησιν άνειλημμένων ύποχρεώσεων, αναγκάζομεθα μετά λύπης να ύποβάλωμεν τόσον προς τους έν τη Δ. Ε. συναδέλφους ήμών όσον και προς *Υμάς, κ. Πρόεδρε, ως έκπροσωπούντα τό Σώμα των *Ελλήνων Χημικών, την παραίτησιν μας από μελών της Διοικούσης *Επιτροπής των Χημικών Χρονικών και παρακαλούμεν όπως μεριμνήσητε διά τήν άντικατάστασιν μας.

Εύχαριστούμεν ύμιας, ως και τους άγαπητούς συναδέλφους, διά τό έπιδειχθέν ένδράφερόν και την πρόθυμον συνεργασίαν διατελούμεν

μετ' έξαιρετικής τιμής

Α. Α. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Γ. Α. ΒΑΡΒΟΓΛΗΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΗΜΕΙΑΝ

Είς τόν κ. Νικ. Στεφανόπουλον, βιομήχανον, (*Αθήναι, *Αγ. Μελετίου 60) διά την έφεύρεσιν μεθόδου παρασκευής παγωτών έν γένει έκ σταφυλοσακχάρου ή σταφιδιοσακχάρου ή έν συνδυασμώ μετά της κοινής σακχαρώς (άρ. 7297).

Είς τας έν Παρισίοις έδρευούσας εταιρείας «Compagnie Internationale de procedés de Panification ITAM» και «Société Fould Springer» διά την έφεύρεσιν μεθόδου διατηρήσεως της ζύμης και ζύμης άπολαμβανομένης διά της μεθόδου ταύτης (άρ. 7300).

Είς τους κ.κ. Archihipald John Halle, William North Hicking και Stephen James Pentécost (*Αγγλία, New Basford Nottingham) διά την έφεύρεσιν βελτιώσεων εις μέθοδον διά την μη ρίνκωσιν ύφασμάτων έξ έρίου (άρ. 7302).

Είς την έν Frankfurt a. M. έδρευούσαν εταιρείαν I. G. Farbenindustrie A.G. διά την έφεύρεσιν μεθόδου προς κατασκευήν καθορητηκόν λινωδών φυτίλων έξ άτερωμένων λινωιδών κατασκευασμάτων μετ' άναγνωρίσεως της 15 12-1937 ως χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος (άρ. 7303).

Είς τόν κ. Κων. Καμπανίδην, φαρμακέμπορον (Πειραιεύς, Μ. Στοάς 36) διά την έφεύρεσιν συσκευασίας προφυλακτικού μέσου κατά των έπιβλαβών ζυμίων και έντόμων, ίδια κατά του σκόρου, και άπολυμαντικού και άρωματικού της άτμοσφαιρας μέσου και μεθόδου παρασκευής αούτο (άρθ. 7320).

Είς τόν κ. Νικ. Κυριακού, χημικόν-μηχανικόν (*Αθήναι, *Ερμού 2) διά την έφεύρεσιν θερμαντικής συσκευής (άρ. 7323).

Είς τόν κ. Ίωαν. Δεληγιάννην, χημικόν (*Αθήναι, *Αχαρνών 108) διά την έφεύρεσιν μεθόδου παρασκευής διχρωμικών άλάτων νατρίου, καλλού άπηλλαγμένων ένώσεων χρωμίου, παραγομένων κατά την μετατροπήν χρωμικών εις διχρωμικά άλατα (άρ. 7332).

Είς τόν κ. Κων. Πιτσάκην, βιομήχανον (Πειραιεύς, *Ψηλάντου 37) διά την έφεύρεσιν μεθόδου παραγωγής διοξειδίου του άνθρακος διά σκοπούς ψύξεως με ύποπυρόν άμέσου καταναλώσεως (άρ. 7336).